

DOUĂ VIZIUNI POSTMODERNE

Petra Krischke (Germania) și Blake Brasher (SUA),

invitați să expună la Bienala Albastră

Prima ediție a Bienalei Internaționale de Arte din Brașov a inclus și numeroase expoziții personale, în spații convenționale și neconvenționale.

Petra Krischke (n. 1961, Nürnberg) a expus la Galeriile „Europa” ale UAP o serie recentă de lucrări reunite sub titlul „Admirabila Otravă”. Artista e cunoscută iubitorilor de artă germani nu doar prin lucrările sale de pictură și grafică, aflate în numeroase colecții, ci și prin expozițiile, instalațiile, evenimentele de artă urbană și performance art în spații publice. De trei ori laureată a Premiilor Publicului în cadrul „Blaue Nacht”, Noaptea Lungă a Culturii din Nürnberg, în anii 2014, 2017 și 2019, precum și a prestigiosului concurs Kunstpreis der Nürnberger Nachrichten (2008), artista multidisciplinară se redescoperă permanent, experimentând noi mijloace și tehnici de expresie plastică. O caracteristică a artei sale este exuberanța culorii, care seduce și irită în același timp, facilitând transmiterea mesajului său artistic către un public numeros, interesat în egală măsură de emoție și de estetică.

Provocatoare, expoziția „Admirabila Otravă” propune o serie de lucrări care explorează relația dintre vizibil și invizibil în artă, opunând frumuseții exterioare, în sensul comun acceptat, ideea de pericol ascuns dincolo de aparențe. Reprezentarea recurentă a apetisantelor ciuperci otrăvitoare, folosite ca leitmotiv în aproape toate lucrările selectate, e un simbol ușor de descifrat – frumusețea lor atrage, îmbie, ispitește, e încântătoare și admirabilă, însă toxică. Același mesaj e transmis de broaștele multicolor-fosforescente sau de cameleon, imagini extrem de atractive în lipsa unei cercetări atente. Raportul acestei frumuseți otrăvite cu „consumatorul potențial” este cel care deschide seria întrebărilor puse de artist, evitând clișeul „frumos versus urât” și introducând primejdia ca subiect de dezbatere. Perspectiva artistică a Petrei Krischke subliniază fragilitatea existenței noastre într-o lume populată de simboluri înșelătoare. „Admirabila Otravă”, care include două lucrări realizate special pentru Bienala Albastră și inspirate de miturile Transilvaniei, superficial-ambalate pentru turismul de masă, este cea mai recentă serie-parabolă care ilustrează abilitatea artistei de a traduce în limbaj vizual figurativ și accesibil –

inclusiv privitorului neavizat – subiecte de dezbatere dificile și complexe ale societății contemporane.

Artist vizual orientat către mixed media, **Blake Brasher**, invitat cu o „personală” la Casa Memorială Ștefan Baciu, propune lucrări pe care le definește ca „abstracții colorate”, ca reflecții despre natura realității, așa cum o percepe el,

o ființă gânditoare într-un univers simultan frumos și înfricoșător. Frumos prin diversitatea formelor și culorilor, prin perpetua stare de „descoperire”, înfricoșător prin dimensiunea nesfârșită și prin dificultatea privitorului de a îl cuprinde în ramele finite ale unei lucrări. Caracterul abstract al acestora deschide noi și noi căi de reflecție – în fiecare spațiu definit de formă și culoare se ascunde un nou spațiu de formă și culoare, astfel încât acest joc e perpetuu și, prin aceasta, imposibil de controlat. Pentru cei mai mulți, interesați până la obsesie de controlul realității înconjurătoare, senzația avută în contact cu lucrările artistului include deopotrivă nesfârșita mirare și iritarea produsă de lipsa controlului și de absența indiciilor pe care, în general, le găsim în arta figurativă.

Învățat să accepte incertitudinea, Blake Brasher a crescut în North Pole, Alaska, a locuit apoi în Turcia, în Texas, în Arizona, înainte de a se muta în Massachusetts și a deveni student al celebrului MIT, de unde a absolvit cu un master în arte și design. Din 2008, când a început să expună, a participat la multiple programe, campusuri și rezidențe artistice în Italia, România, Franța și Statele Unite ale Americii, cu lucrări în colecții private de pe două continente. „Când pictez, am tendința de a petrece mai mult timp urmărind procesul decât lucrând efectiv. Pun elementele în mișcare pe pânză și privesc cum se dezvoltă. Acesta este un proces fluid de reflexie și determinare, ocazional de renunțare sau eliminare”, precizează Brasher. Opera sa este programată să fie mai degrabă evocativă decât reprezentativă, să implice privitorul în căutarea senzațiilor și stării de meditație, mai degrabă decât în căutarea unor sensuri concrete sau a unor elemente clare de identificare.

„Îmi propun să scot la suprafață același sentiment de mirare cu care te uiți la un apus de soare, la luminile nordice, la un recif de corali sau la un cer plin de stele.

Lucrările mele sunt compuse fără gândire lingvistică, evit cuvintele care să conducă mișcările mele într-o direcție anume. Procesul este profund subliminal. Scopul meu este acela de a comunica cu privitorul la nivel subconștient”.

Ca o contrapondere a acestui proces de evitare conștientă a cuvintelor care direcționează în procesul de creație artistică, titlurile lucrărilor

lui Brasher sunt nu doar evocativ-poetice, dar și sugestiv-complexe, indicând – atenție! – nu intenția programatică a unei reprezentări precise, ci reflecția propriului imaginar după încheierea actului artistic: *Turn Around Three Times and Say Hi, Hide and Go Seek Forever, It Was Supposed to be a Duet, The Inside is Full of Outsiders, Growing and Growing and Growing and Growing, Ways to Merge and Feel Wiser...* Umorul care însoțește aceste titluri nu poate fi negat, cum evidentă este și componenta ludică.

Lucrările Petrei Krischke și ale lui Blake Brasher, deși în registre diferite, sunt două intonații postmoderne ale demersului de interpretare subiectivă a realității. Și unele, și altele au un puternic impact vizual, sunt create cu un duct efervescent și cu o rară și molipsitoare bucurie a culorii, cu o energie creatoare indubitabilă. În timp ce mesajul artistic al Petrei Krischke atrage atenția asupra binomului aparență – esență, cel al lui Blake Brasher nu urmează reguli, nu impune granițe, nici cunoștințe prelabile, și promovează imersiunea liberă a privitorului în compoziția vizuală.